

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

Nr. GVO/ 2019 /17 / ... / 27 november 2019

Inzake : ..., wonende te ...,

verzoekende partij

Tegen : VZW ... met maatschappelijke zetel te ...,

vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur en ..., voorzitter
tuchtcommissie,

bijgestaan door ..., advocaat,

verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 18 september 2019 tekent ... beroep aan tegen de beslissing van 2 juli 2019 van de tuchtcommissie van de vzw ... waarbij hem de tuchtmaatregel van de schorsing voor één jaar wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd als leerkracht elektriciteit.

Met een ter post aangetekende zending van 28 april 2017 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat tegen hem een tuchtonderzoek wordt ingesteld. De aanleiding tot dit tuchtonderzoek is: *“de klacht die op 20 april 2017 bij de school en de politie is*

ingediend door ..., scholier, klas ..., dat u uw hand langs achter in zijn onderbroek zou hebben gestopt, wat is bevestigd door een andere scholier.”

Het schoolbestuur beschikt op dat ogenblik over volgende stukken: a) de handgeschreven verklaringen van ... en van ... van 20 april 2017, b) de verklaring van ... van 21 april 2017, c) de verklaringen van de klasleraar ... -aan wie ... in eerste instantie zijn verhaal deed- en studiemeester ... en d) het relaas van een onderhoud dat verzoekende partij op 21 april 2017 had met afgevaardigden van het schoolbestuur.

Uit het dossier van de zaak blijkt dat de moeder van ... op 21 april 2017 bij de politie over het voormeld gebeuren klacht ingediend heeft. Op 24 april 2017 vraagt de behandelend politie-inspecteur aan het schoolbestuur om, wegens het bestaan van de strafklacht en de bekommernis om de betrokkene “een zo vers mogelijk verhaal” aan de strafonderzoekers te laten afleggen, ... “niet meer te horen over de feiten, noch ze hem te laten neerschrijven”.

Gelijktijdig met de beslissing om een tuchtonderzoek in te stellen - 27 april 2017- wordt verzoekende partij door het schoolbestuur preventief geschorst: eerst voor de duur van drie maanden - beslissingen 27 april 2017 en 12 mei 2017- en vervolgens - beslissing 20 juni 2017- voor de duur van de tuchtprocedure.

Bij brief van 10 juli 2018 deelt het parket van de procureur des Konings te ... aan verwerende partij mee dat het strafdossier zonder gevolg gerangschikt wordt wegens “onvoldoende bewijzen”.

Op 24 oktober 2018 beslist de raad van bestuur van verwerende partij ‘de tuchtprocedure verder te zetten’. Hij overweegt dat het strafonderzoek ‘niet meer omvatte dan het noteren van de verklaringen van alle betrokkenen’ en dat ‘de leerlingen bij hun verklaring die ze destijds bij hun oorspronkelijke klacht geformuleerd hebben bleven’. Er wordt besloten een onderzoeker aan te stellen die “alle betrokkenen opnieuw zal verhoren”.

Dat onderzoek resulteert in een verslag d.d. 20 mei 2019.

Met een ter post aangetekende zending van 21 mei 2019 wordt verzoekende partij opgeroepen voor het tuchtverhoor met volgende tenlastelegging: “*U zou op 20.04.2017 uw hand langs achter in de broek van leerling ... (leerling van klas ...) gestoken hebben.*”

Er wordt meegedeeld dat het voornemen bestaat om hem de tuchtmaatregel van het ‘ontslag’ op te leggen.

Het tuchtverhoor vindt plaats op 12 juni 2019. Verzoekende partij herhaalt daar dat de verklaring van de leerlingen “volledig verzonnen” zijn.

Op 2 juli 2019 beslist de tuchtcommissie verzoekende partij de tuchtmaatregel van de schorsing voor één jaar op te leggen. Die beslissing wordt hem met een ter post aangetekende zending van 8 juli 2019 betekend.

2. Over het procedureverloop

Met een schrijven van 24 september 2019 worden de partijen opgeroepen voor de zitting van heden.

Met een e-mail van 29 oktober 2019 maakt de raadsman van verwerende partij het dossier en een verweerschrift over.

Met e-mail van 17 september, 4 november, 5 november en 8 november 2019 maakt verzoekende partij bijkomende stukken over.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt. Er worden geen getuigen gehoord.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

3.1. Wanneer het einde van de beroepstermijn valt binnen de zomervakantie wordt die termijn opgeschort gedurende de duur van de betrokken vakantie.

Het beroep tegen de beslissing van 2 juli 2019, meegedeeld op 8 juli 2019 is binnen de reglementair voorgeschreven termijn ingediend.

3.2.1. Verwerende partij voert aan dat het beroep onontvankelijk is omdat a) er geen kopie van het beroepsschrift naar de verwerende partij gestuurd is en b) omdat het beroep niet gedagtekend en ondertekend is.

3.2.2. Artikel 13,§1, derde lid, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse Regering omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, bepaalt dat verzoekende partij de verplichting heeft om op het ogenblik van het indienen van zijn beroep een kopie van het beroepsschrift aan de tuchtoverheid over te maken.

Die bepaling is evenwel niet op straffe van nietigheid van de procedure of van onontvankelijkheid van het beroep voorgeschreven. Zij strekt er enkel toe het bestuur ten spoedigste in kennis te stellen van het feit dat de tuchtstraf, die zij heeft opgelegd, niet op korte termijn definitief zal worden en dat de opgelegde tuchtmaatregel opgeschort is tot aan de uitspraak over het beroep, zodat zij onmiddellijk maatregelen kan treffen om de dagelijkse werking van de instelling te verzekeren. Verwerende partij zet niet uiteen op welke wijze de ontstentenis van het ontvangen van het beroepsschrift haar rechten gekrenkt heeft of haar gehinderd heeft om het hoofd te bieden aan de door de beroeper geschapen situatie.

3.3. Krachtens artikel 3 van het huishoudelijk reglement van de Kamer van beroep moet het beroepsschrift gedagtekend en ondertekend zijn door verzoekende partij of zijn raadsman. Nergens is bepaald dat het om een ontvankelijkheidsvereiste gaat. Zij strekt ertoe te kunnen vaststellen dat het beroep werkelijk aan verzoekende partij toegeschreven kan worden.

Daaraan is te dezen voldaan doordat bij het beroepsschrift een begeleidend schrijven is gevoegd dat door verzoekende partij ondertekend is.

3.4. Zo met verwerende partij gewis vastgesteld kan worden dat het beroepsschrift onzorgvuldig gestructureerd is en verwarrend opgesteld, blijkt er toch duidelijk uit dat verzoekende partij het bestaan van de feiten en dus de tuchtinbreuk betwist. Het

aanvoeren van dit (enig) middel maakt dat het beroep voldoet aan de voorgeschreven ontvankelijkheidsvereiste.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. De kamer van beroep ontwaart geen gegevens die tot de nietigheid van de procedure of de onontvankelijkheid van het beroepsschrift moeten leiden.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. Verzoekende partij heeft het bestaan van de feiten steeds met klem betwist. Hij stelt in essentie dat twee leerlingen, die altijd samen waren en mogelijks “aandacht en sympathie wilden opwekken”, een “verhaal” vertellen dat door de directie is opgepikt om hem aan kant te kunnen stellen.

Verwerende partij heeft het bewijs van de feiten gelegd in de verklaringen van slachtoffer ... en van zijn klasgenoot ..., zoals die onmiddellijk na de feiten en vervolgens tijdens het strafdossier en het eigen tuchtonderzoek opgetekend zijn. In het beroepen besluit verwijst zij ook naar de verklaringen van leerkrachten, het relaas van het gesprek met de verzoeker en de verklaring van de moeder van het slachtoffer.

5.2. De Kamer van beroep sluit zich aan bij de redenering gemaakt door verwerende partij, inzonderheid acht slaand op hierna vermelde overwegingen.

5.2.1. In de eerste plaats is er de verklaring d.d. 20 april 2017 van enerzijds slachtoffer ..., die stelt: *“toen ik die doos in de vuilbak wou doen stak hij zijn hand in mijn onderbroek langs de achterkant met zijn vingers”*. ... zei dat het ...” en anderzijds van zijn klasgenoot ..., die stelt: *“Toen ... een doos papier weggooid zag ik dat er iemand zijn hand in de onderbroek van ... stak”*. Daarbij komt de verklaring van leraar ... aan wie ... verklaarde: *“die meneer is wel aan mij gekomen”* en *“hij heeft in mijn/of aan mijn boxersshort gezeten”*.

Vervolgens is er a) de bevestiging van de verklaring van ... tijdens het strafonderzoek (verhoor d.d. 15 mei 2017): *“en dan zo plots stond hij achter mij en steekt zijn hand zo tot hier (jongen toont zijn rechterhand en plaatst zijn linkerhand in het midden van de rechterhandpalm), steekt dat in mijn broek, alle langs van achteren. En dan heb ik mij zo gedraaid, zo dat zijn hand er uit ging. En dan liep hij gelijk weg. Ik heb het dan verteld aan mijn vrienden en zij zeiden dat ik daar wel mee naar de directeur moest gaan”*, waarna hij ook nog een overeenstemmend antwoord geeft op precieze vragen van de ondervrager en b) dezelfde bevestiging door ... (verhoor d.d. 9 december 2017): *“Op een gegeven moment draaide ik mij om en zag een hand uit ... zijn broek komen. Dit was achteraan aan zijn achterste. ... was geschrokken. ... is dan naar de directeur geweest. Ik werd nadien bij de directeur geroepen voor mijn getuigenis”*.

Tenslotte is er het relaas van een gesprek op 21 februari 2019 van ... en ... met de tuchtonderzoeker aangesteld door de inrichtende macht, waarin beiden hun oorspronkelijke verklaring hernemen maar wel wijzen op de vervaging van hun herinnering.

Rekening dient ook gehouden te worden met a) de verklaring van ... d.d. 21 april 2017 dat ... zijn verhaal “herhaald heeft in het bijzijn van zijn mama, met de bijkomende vermelding: “... werd duidelijk gewezen op de gevolgen voor de betrokken personen. Hij bleef bij zijn verhaal.” En b) de verklaring van de moeder van ... d.d. 21 april 2017: *“ Gisteren kwam ik thuis van mijn werk omstreeks 19.00*

uur en heb ik met ... gesproken over het voorval. ... vertelde heel zijn verhaal maar was niet gelijk anders. ... was beschaamd, teneer geslagen als hij zijn verhaal deed”.

5.2.2. De Kamer van beroep stelt vast dat, in de mate de verklaringen van ... en verzoekende partij elkaar flagrant tegenspreken, het om een beoordeling van woord tegen woord gaat. En zouden bepaalde omstandigheden die in de rand van het gebeuren plaats vonden erop wijzen dat deze of gene stelling de bovenhand haalt (bv. de vaststelling van enige animositeit tussen verzoekende partij en ... of een andere leerling; de vaststelling door personeelsleden dat ... hen onmiddellijk na de feiten over het voorval gesproken heeft en dat hij toen onder de indruk was), dan ontbreken die omstandigheden in dit geval totaal. De verklaring van de moeder van ... is in dat verband te algemeen en weinig relevant, aangezien zij pas 's avonds en dus na een dag van ophef in de school, ... gesproken heeft.

5.2.3. Er blijft de getuigenis van ..., neergeschreven op 20 april 2017 en daags nadien ten aanzien van directielid ... in het bijzijn van zijn mama bevestigd, zulks nadat hij geweest was op de gevolgen die de belastende verklaring voor bepaalde personen kon hebben.

Zou men overwegen dat het niet uitgesloten is dat de twee klasgenoten in samenspraak een verhaal opgebouwd hebben om met het zeer gevoelig thema van de aanranding van de fysieke integriteit, verzoekende partij te treffen, dan blijkt het dossier niet het geringste begin van bewijs daarvan te bevatten. Integendeel, de omstandigheid dat de twee leerlingen verzoekende partij niet kenden en dat zij lukraak aangeduid werden om de verzoeker te helpen, doet veeleer besluiten dat er geen motief bestaat voor een samenspanning.

De Kamer van beroep ziet geen reden om te twijfelen aan de bewijswaarde van dat getuigenis. De feiten zijn bewezen.

6. Nu de Kamer van beroep de feiten voor bewezen houdt rijst de vraag naar het bestaan van een tuchtinbreuk en de strafmaat.

6.1. De tuchtcommissie heeft in het beroepen besluit uiteengezet dat verzoekende partij “een zeer ernstig tuchtfeit” gepleegd heeft en dat hij zijn deontologische plichten als leerkracht/personeelslid op ernstige wijze geschonden heeft.

De Kamer van beroep beaamt die overweging. Schending van de fysieke integriteit van leerlingen kan op geen enkele wijze geduld worden. Het gedrag dat verzoekende partij tentoon gespreid heeft is niet tolereerbaar in een onderwijsinstelling.

6.2. Vraag is of de schorsing voor de duur van één jaar de gepaste straf is voor dergelijke ernstige tekortkoming.

6.2.1. De tuchtcommissie heeft, vertrekkend van het voorstel om verzoekende partij te ontslaan, uiteindelijk beslist om verzoekende partij voor een jaar tuchtrechtelijk te schorsen. Zij heeft daarbij overwogen dat de ernst van de feiten in beginsel een ontslag rechtvaardigen maar dat zij rekening houdt met het feit dat verzoekende partij “al ruim twee jaar preventief geschorst is”; ook met het feit dat de betrokken leerling “ondertussen de feiten verwerkt heeft en er geen sprake is van een blijvende schade”.

6.2.2. Vastgesteld wordt dat de feiten dagtekenen van 20 april 2017 en dat verzoekende partij sinds 27 april 2017 preventief geschorst is. Zeer begrijpelijk heeft verwerende partij, na een eerste onderzoek van de feiten en na de uitdrukkelijke vraag van de politie om het slachtoffer niet verder te verhoren, het resultaat van het strafonderzoek afgewacht en de afloop daarvan diligent opgevolgd.

Evenwel heeft verwerende partij na de mededeling, op 10 juli 2018, van het afsluiten van het dossier door de procureur des Konings, tot 24 oktober 2018 gewacht om een stap in de tuchtprocedure te zetten -er werd een tuchtonderzoeker aangesteld met opdracht de betrokkenen nogmaals te verhoren- en vervolgens heeft het tot 20 mei 2019 geduurd alvorens dat verslag gefinaliseerd werd. Daarna is de tuchtprocedure spoedig afgewikkeld.

6.2.3. De Kamer van beroep is van oordeel dat de tuchtcommissie, na de mededeling van het afsluiten van het strafonderzoek en wetende dat verzoekende partij preventief

geschorst was, onredelijk lang gedraald heeft met de voortzetting van de procedure, om dan toch nog in eerste instantie een nieuw onderzoek te bevelen dat zelf bijna zeven maanden in beslag genomen heeft.

Los van de vraag of de tuchtcommissie een deugdelijke reden had om de politionele verhoren nog eens over te doen, is het in ieder geval ongehoord om maanden te wachten met het aanstellen van een tuchtonderzoeker en is het, gelet ook op de relatieve eenvoud van de opdracht, ongehoord om dat onderzoek zeven maanden te rekken. En mag van een bestuur in het algemeen verwacht worden dat het -wegens de belasting die dit voor het personeelslid teweeg brengt, de ordentelijke werking van het bestuur en de duidelijkheid van de onderlinge verhouding- elke tuchtzaak diligent behandelt, dan is dit zeker zo wanneer, als te dezen, het betrokken personeelslid belast wordt met een preventieve schorsing.

De tuchtcommissie heeft onredelijk lang gewacht met het afwickelen van de tuchtprocedure.

6.2.4. Het falen van het bestuur moet afspiegelen op de zwaarte van de straf. Te dezen heeft de tuchtcommissie zelf geoordeeld, onder meer, dat verzoekende partij “al ruim twee jaar preventief geschorst is” en dat dit mede in aanmerking genomen is om de straf van het ontslag, hoewel die principieel paste bij de feiten, te milderen. De Kamer van beroep kan zich vinden in die redenering.

De Kamer van beroep heeft voorts ook oog voor het feit dat verzoekende partij zelf het bestuur nooit gewezen heeft op de lange duur van de tuchtprocedure en ook nooit een poging heeft ondernomen om zijn preventieve schorsing te beëindigen. Met andere woorden, heeft het bestuur onmiskenbaar onredelijk lange tijd genomen om de tuchtzaak af te handelen, dan heeft verzoekende partij daarmee blijkbaar geen enkel probleem gehad, en dient de nalatigheid van het bestuur niet afgestraft te moeten worden met een loutere schuldigverklaring.

6.3. De Kamer van beroep bevestigt de tuchtstraf van de schorsing voor één jaar.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 april 2019 waarbij de heer André Vandendriessche wordt aangesteld als plaatsvervangend voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 27 november 2019;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Artikel 1 (met unanimitéit):

De Kamer van beroep acht de feiten bewezen.

Artikel 2 (met unanimiteit):

De beslissing van de tuchtcommissie van de raad van bestuur van de vzw ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de schorsing voor de duur van één jaar wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 27 november 2019.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer André Vandendriessche, plaatsvervangend voorzitter;

Mevrouw Suzy Sterck en de heren Hans De Becker en Marc Keppens, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

De heren Koen De Backer, Bert Verhaegen en Koen Wils, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

Secretaris,
Karen De Bleeckere

Plaatsvervangend voorzitter,
André Vandendriessche